

Izhaja
v ponedeljek, sredo
in petek.

Stane mesečno Din 7.—
za inozemstvo Din 20.—,
posamezna številka
1 Din.

Račun poštno-čkovnega
zavoda številka 10.666.

NOVA DOBA

Uredništvo
in upravljanje:
Strossmayerjeva ulica
prilike.
Rokopisov ne vračamo.
Oglaš po tarifu.
Telefon int. številka 65.

Velika manifestacija Kmetško - demokratske koalicije v Celju.

V Celju, 28. oktobra.

Današnji manifestacijski zbor Kmetško-demokratske koalicije je zaslužil svoje ime. Velika dvorana ponosnega »Celjskega doma« z arkadami in veliko galerijo vred je bila natlačena polna; na stotine ljudi, ki so došli po 3. uri in osobito z mariborskim vlakom, niso našli več prostora in so se morali truditi, da so s hodnikov in z verande ujeli vsaj nekaj markantnih izvajanj posameznih govornikov. Poleg domačinov iz Celja in okolice se je zbralo do štiri tisoč kmečkih mož in fantov iz Savinjske doline, iz Laškega in ostalega Posavja, iz vojniške okolice, iz St. Jurja in Šmarja, celo iz Konjic, Slov. Bistrice, Maribora in Ptuja smo videli svoje prijatelje, ki se niso bali ne pota, ne stroškov, da vidijo to drugo veličastno manifestacijo slovenskega ljudstva za enakopravnost, pravo državljsko svobodo, za svobodo vesti in prepričanja, za boljšo bodočnost našega troedinega naroda v naši domovini, čije desetletnico obhajamo ravno te dni. Videli smo našo inteligenco vseh poklicev, naše pridobitnike, kmečke veljake, župane in občinske svetovalce mnogih naprednih občin, osobito mnogo pa kmečke, obrtniške in trgovske mladine, kateri so se pridružili navdušeni akademski omladinci iz Zagreba in Ljubljane. Posebno pester je bil prihod dela Savinjanov iz Žalca in okolice na konjih in na okrašenih vozovih.

Prihod in pozdrav voditeljev.

Ko sta se pripeljala s prvim opoldanskim brzovlakom iz Zagreba prvaka Kmetško-demokratske koalicije dr. Vladko Maček in Svetozar Pribičević, jima je priredila skupno z domačini akademsko omladino navdušen sprejem. Dve mali deklici v narodnih nošah ste jima poklonili šopke, starosta narodnih Slovencev v Celju dr. Juro Hrašovec pa ju je pozdravil z navdušenimi besedami. Nato so oba voditelja med prisrčnimi ovacijami istotako kakor pozneje došla dr. Gregorja Žerjava in Ivana Puclja spremili v »Celjski dom«, na katerem so se vile v pozdrav po 1. drž., slovenska, hrvatska in srbska zastava. Na trgu pred domom in po dvoranah pa je nastalo takoj živahno vrvenje, pozdravljanje znancev in nestrpno pričakovanje shoda, ki je pričel malo pred 3. uro in je moral končati radi velike gnječe in vročine že ob tri četrt na 5. uro.

Sprejem voditeljev in poslancev v dvorani.

Bil je svečan moment, ko sta stopila v dvorano dr. Maček in Svetozar Pribičević, spremljana od slovenskih poslancev Kmetško-demokratske koalicije (od katerih je manjkal radi slavnosti Češko-jugoslovanske lige iz Ljubljane edinole dr. Kramar). Bil je to frenetičen pozdravni aplavz, da je dvorana kar bobnela, znak spoštovanja do mož, ki vodijo sedanji naš težki notranjepolitični boj, znak globokega umevanja in navdušenja, kakor se ga redko sliši, in dokaz, kako zelo se je tudi slovensko ljudstvo naveličalo klerikalno-radikalnega režima v državi. Poslanec je naše narodno ženstvo z galerij obsipalo s cveticami.

Otvoritev shoda.

Shod je otvoril žalski župan g. Fr. Roblek z iskrenim pozdravom obeh vodij, drugih poslancev in zborovalcev, na kar se je izvolilo predsedstvo shoda, ki so ga tvorili dr. Ernest Kalan kot predsednik, Franjo Roblek in posestnik Fr. Plaskan iz Orlevasi pa kot podpredsednika. Poleg predsed-

stva in poslancev so se nahajali na odru zastopniki raznih političnih organizacij SDS in SKS in poročevalci vseh zagrebških dnevnikov. »Politike« in »Vremena« iz Beograda ter KDK-časopisja iz Slovenije. Z odra je bil po nabitno polni dvorani, ki je v močni večerni razsvetljavi prišla do svoje polne veljave glede lepote in prostranosti, veličasten pogled.

Ob prevzemu predsedstva te, za naše razmere gotovo ogromne manifestacije je tolmačil dr. Kalan čustva in mišljenje domačinov med drugim tako-le:

Govor predsednika celjske mestne organizacije SDS dr. Kalana.

Iz svojega in nas vseh src najiskrenejše pozdravljamo predvsem naša dva voditelja in predsednika dr. Vladka Mačka in Svetozarja Pribičevića. Ze mesec sledimo z občudovanjem vajinemu delu za pravice našega, v stari Avstriji in v novi, od nas vseh s toplim srcem toliko zaželeni državi toptanega prečanskega naroda. Vajini imeni smo si zapisali na svoje zastave in Vidva sta nam inkorporacija vseh obeh Hrvatov, Slovencev in Srbov, ki hočejo, da nam je naša Jugoslavija prava domovina, v kateri smo vsi enakopravni bratje. Srečni smo, da vidimo danes med nami dr. Mačka, predstavnika bratskega hrvatskega naroda, katerega simpatične besede na shodu v Sisku o napredni fronti v Sloveniji smo slišali z veseljem in srečo smo, da zopet pozdravljamo v tej dvorani našega odličnega Svetozarja Pribičevića, katerega shod v tej-le hiši, održan pred skoraj tremi leti, nam je še danes v najlepšem spominu. Enako prisrčno pozdravljam vse druge narodne predstavnike, ki se združujejo okoli zastave naših predsednikov. — Sedaj pa zapustimo za hip to dvorano in se podajmo v misli na oni tih Mirogoj v Zagrebu, kjer počivajo naši nepozabni mučeniki, ki so padli kot žrtve ideje enakopravnosti, pravice in svobode, predsednik Stjepan Radić, Pavle Radić in dr. Gjuro Basariček. S pretresnim srcem se klanjamo njihovemu spominu in njihovemu silnemu duhu, kateri vlada danes tudi nad to skupščino. Oni niso padli samo kot žrtve bratskega hrvatskega naroda, padli so kot žrtve nas vseh, kot predstavniki vseh tlačenihih zapostavljenih, ki v tej državi zahtevajo enakost in državljske pravice za vse, ki smo si to državo zaželeli in jo ustanovili. Naša srca še danes krvavijo nad ne-nadomestljivo izgubo, ki smo jo utrpeli s mrtvijo velikega Stjepana Radića in njegovih dveh tovarišev. Večen spomin in večna slava njihovemu imenu. Končno pozdravljam vas vse navzoče, ki ste v tako gromnem številu prišli na današnje zborovanje, da tukaj pokazete s svojo udeležbo našim voditeljem, da v boju, katerega vodijo, niso sami, ampak da je tudi tukajšnji narod, ki je zbran v Samostoini demokratski stranki in v Slovenski kmetški stranki, polnoštevilno z njimi in da se naše vrste vedno širijo. Tako kakor so naši voditelji med seboj edini, tako smo edini tudi mi. Edini smo predvsem v želji in prepričanju, da mora naša skupnost ostati, ker je potrebna, naravna in dobra. Naš najlepši trenutek je bil oni, v katerem smo zvedli, kako sta si naša voditelja Stjepan Radić in Svetozar Pribičević segla po dolgih letih načelnega boja v roke kot prijatelja in zaveznika in sta z veliko dušo in veliko potezo zapostavila vse, kar ju je do tedaj ločilo, in osnovala zvezo, ki smo jo tudi mi vsi srčno želeli. Dragi naši voditelji in poslanci, današnja mnogobrojna udeležba naroda iz obeh koaliranih strank naj Vam

bo dokaz, da tudi narod hoče skupnost, ki ste jo ustvarili in da jo hoče za vselej zvesto vzdržati. Edini pa smo si tudi v pogledih na državo. Mi ne istovetimo vlade in Beograda z državo in laž in podtikanje je, če se trdi, da smo proti državi. Predolgo smo jo želeli in nanjo čakali ravno mi Prečani, preveč smo pretrpeli radi našega hotenja po tej državi in radi naše ljubezni do Srbov onstran Save, preveč je poteklo krvi za ustvaritev te države, da bi si jo pustili kedaj vzeti. Mi hočemo to državo, hočemo jo pa tako, kakršno smo si jo predstavljali, ko smo o njej sanjali in smo bili radi svoje želje po ujedinjenju vseh Jugoslovancev od avstrijskih rabljev preganjani. Mi hočemo, da smo v tej državi ravnopravni vsi, naj si bomo Prečani ali Sumadinci, mi hočemo, da je naša država moderna in kulturna, da vlada v njej pravni red in pravna sigurnost, da se priznajo ne samo v pisani ustavi, ampak tudi v praksi in življenju državljske svobodine za vsakogar. Mi hočemo, da obdrži naša država ono privlačno silo za vse Jugoslovance, katero je imela za nas Srbija, ko smo se slabo počutili v stari Avstriji. Mi ljubimo Srbijo in svoje brate Srbe, sovražimo pa ono družbo, katera si je prilačila vso oblast v tej državi, ki drži v jarmu ves narod od Maribora do Gjevgljije in vzdržuje sedanje obupno stanje samo radi tega, ker od istega živi in se bogati. Mi hočemo, da se neha nevzdržni sistem, pod katerim ječi vsa država, da živi ves Beograd od intervenciji in da mora skoro od vsakega napredovanja ali imenovanja kakega uradnika zaslužiti tisočake kaka teta ali pa kar cela familija kateregakoli hegemonista. Mi hočemo državo, v kateri se parlament ne spreminja v morišče, na katerem se iz vladnih vrst odgovarja na argumente opozicije z revolverskimi streli, mi hočemo državo, v kateri prestolnica ne slavi morilca treh odličnih narodnih poslancev kot nekakega junaka, katerega hodijo celo v ječo obiskovat visoki dostojanstveniki. Mi hočemo državo, ki razume naša nacionalna čustva in stremjenja in katere vlada ne podpira naših nacionalnih nasprotnikov. To se godi danes v Sloveniji tako, kakor v Vojvodini. Režim že dolgo podpira pri nas anacionalni nemški in renegatski in v Prekmurju madžarski element, ne meneč se za to, da Nemci v mučniški Koroški ne privoščijo slovenski deci ne verouka v materinščini, niti slovenske besede v cerkvi. Kakšen Pijemont naj bomo potemtakem mi za svoje rojake onkraj sedanjih državnih mej, ako nimamo zanje niti srca, da, niti toliko obzirnosti, da bi vsaj očito ne podpirali njihovih smrtnih sovražnikov. Današnji Beograd niti ne sluti, kake zaklade ljubezni v naših srcih je napravil. Mi bi bili ob prevratu vsi radi umrli za vsakega Srba. Najboljši dokaz za to je zgodovina junaških Slovencev in Hrvatov med svetovno vojno. A kako smo bili razočarani, ko nam je začel Beograd pošiljati uradnike in druge dostojanstvenike, ki so se poklanjali našim nekdanjim tlačiteljem, v katerih hiše jih je vodila prva pot, ko so prišli v naše kraje, in ki so s tem poniževali nas in sebe. Pri toževali smo se nad avstrijsko upravo, danes vidimo, da je bila vzorna napram sedanji. Ves narod ječi pod nezmožnostjo in letargijo uprave in če je v carski Rusiji veljal ljudski pregovor, da je nebo visoko, car pa daleč, moremo mi reči, da je Beograd še višji in še oddaljenjši. Obupan je naš narod nad gospodarsko politiko režima. Zato globoko odobravamo politiko naših voditeljev, ki nastopa proti strahovitim pogreškam, katere doživljamo

dnevno. Nihče ne more razumeti posojila, o katerem čujemo, da se najema te dni in strah nas je pred posledicami take katastrofalne gospodarske politike, ki igra tako pregrešno vabanque igro. V nobeni evropski državi se ne najemajo posojila za tekoče stroške in človeka pretrese, če vidi, do kakih blaznih korakov dovaja današnje vladodržce želja, se vzdržati na režimu. Nas nacionalne Slovence pa je režim najbolj razočaral, ko je sklenil pakt s Slovensko ljudsko stranko, ki se je znala prikupiti Beogradu ravnotako kakor se je nekdaž znala prikupiti Dunaju. Kakor je nekdaž Dunaj izročil klerikalcem Slovenijo v eksploatacijo, tako dela sedaj Beograd. Tako je izdal Beograd v Sloveniji one elemente, ki so prišli v to državo s svetimi občutki in katerim so utripala srca, ko so prvič stopili na tla onkraj Save, ki so nam bila blagoslovljena in ki smo jih blagoslovljali mi v dolgoletnem hrepenjenju. Neminljiva zasluga pokojnega Stjepana Radića in Svetozarja Pribičevića je, da sta ravno v tej točki imela za nas napredne Slovence vedno polno razumevanje in nikdar jima to ne bo pozabljeno. Mi vemo, da so Radićeve tradicije tudi v tej točki polno prešle na njegove naslednike. Sprejmite, dragi voditelji, zagotovilo, da je Vaše delo in Vaš boj v polnem skladu z našimi željami in z našim prepričanjem in da Vam hočemo zvesto in odločno slediti vse do tedaj, da bo Vaša borba kronana z uspehom v dobrobit in srečnejšo bodočnost našega naroda in naše države.

Govornik je bil ponovno prekinjen z gromkim pritrjevanjem, kakor se mora sploh reči, da je vladal ves čas te manifestacije izredno živahen duševni stik med govorniki in zborovalci, kar je gotovo napravilo na vse manifestante kar najgloblji utis.

Govor Poslanca Ivana Puclja.

Za dr. Kalanom je spregovoril poslanec Ivan Puclj, aklamiran in pozdravljan cele minute kakor sploh vsi govorniki na shodu. Spominjal se je uvodoma velikega tabora hrvatskega kmečkega ljudstva v Sisku, tam, kjer so zgodovinska tla tudi za Slovence. Tam smo se pred več ko tisoč leti družili z Ljudevitom Posavskim proti nasilnim Frankom, tam smo vrgli l. 1593 Hasan pašo v Kolpo in Savo, tam smo se znova pridružili Hrvatom v boju za srečnejšo bodočnost našega naroda in domovine. Razmere in skušnje nam kažejo, da smo se pravilno odločili. Slovenci namreč nismo v svojem političnem življenju našli vedno srečnih stikov in zvez, tudi ne vedno pravih vodij. V velikem momentu našega osvobojenja nas je bolj slučajno ko zaslužno vodil dr. A. Korošec, čegar listi sedaj ob desetletnici naše države, ki bi morala biti po volji in želji našega demokratičnega in pošteno čutečega kmečkega naroda zavetišče svobode vesti in prepričanja, groze (»Slovenec«) javnim nameščencem z najtežjimi posledicami, ako bi imeli pogum s svojim narodom manifestirati za boljšo ureditev države, za političen red in mir v državi in tudi za svoje stanovske pravice. Kdo v naši državi, kateri državljani naj bi ne imeli niti te pravice, niti te svobode? Komur, in najsibo kdorkoli, se sme tako groziti, ne da bi bili krivci osramočeni in po obstoječem zakvnu kaznovani? Kako potem pripoveduje ministrski predsednik dr. Korošec dopisniku »N. Fr. Presse« na Dunaju, da ne ve, kaj hočemo? To gotovo zahtevamo: taka vlada, ki se poslužuje po svojih časopisih podobnih sredstev, mora predvsem zginiti! V nadaljnjih svojih temperamentalnih izvajanjih je govornik ostro prijel posl. Pušenjaka, ki da je z drugimi tovariši iz vladnega tabora v skupščini podpisal nekaj dni pred Radićevim umorom predlog, naj bi se Radićevim proglasilo za blaznega. (Pri teh izvajanjih je prišlo do posebno ostrih medklicev.) Govornik je končno pozival zborovalce, naj ne ostanejo sa-

mo pri današnji manifestaciji, temveč da naj zanese v svoje domove in vasi ne samo pozdrave, temveč pozive za boljšo organizacijo stranke in časopisja.

Govor poslanca dr. Gregorja Žerjava.

Dr. Žerjav je prinesel pozdrave narodne in napredne Ljubljane, ki slavi desetletnico naše narodne države, te velike naše pridobitve. Vseobče veselje pa moti grenak občutek, da naše notranje razmere niso v redu. Sviri odgovorne činitelje, naj ne poostrujejo po nepotrebnem politične napetosti v zapadnih pokrajinah naše države, ki se morajo ne le v svojem, temveč še bolj v državnem interesu boriti proti beogradski hegemoniji, proti oni klikki, ki želi edinole živeti na račun drugih in ki misli, da morajo biti vsi gospodarski viri države edinole njej na razpolago. V boju nas nikakor ne vodijo samo politični oziri, temveč tudi boj z kruh, boj za našo gospodarsko eksistenco. Vkolikor pripomore k temu revizija ustave, vse boče dobro došlo. Država ima po velikem delu v rokah gospodarsko eksistenco naroda, to občutimo vsak dan bolj. Ni dovolj, da se misli samo na nove dolgove, treba je pozitivnega dela za naše kmetijstvo in obrt, za naše železnice in mornarico, za zboljšanje trgovinskih pogodb s sosedji, ki bodo boljše in drugače upoštevale naše interese kot doslej. Ako hoče dr. Korošec z raznimi intrigami ločiti Slovence od Hrvatov, se mu to tudi iz zunjih gospodarskih ozirov ne more posrečiti. Intrige njegove ne bodo rodile sadu, še manj pa druga sredstva vladne večine, na pr. nekavalirsko zasledovanje Radičeve vdove, ki je zgubila svojega moža in sorodnika vsled morilčevih krogelj. Četudi je zapustila v sedanjem političnem boju naš narod duhovščina in del inteligence, se tega ne bojimo, ker smo trdno uverjeni, da bo naša pravična stvar zmagala.

Govor poslanca dr. Vladka Mačka.

Dr. Vladko Maček izraža svoje posebno veselje, da je došel v Celje kot središče štajerske Slovenije kot rojak (oče mu je štajerski Slovenec od Pilštanja, mati kajkavska Hrvatka) in da ima priliko seznaniti se s tujakšnji svojimi somišljeniki. Sedanje politične borbe v državi ni smatrati za borbo med Hrvati in Srbi, četudi so danes v njej Hrvati voditelji, temveč za borbo med vzhodom in zapadom, med kulturo in nekulturo, med moralno in amoralno. Mi živimo na ozemlju, kjer se je razdelilo staro rimsko cesarstvo med vzhod in zapad. Vzhoda

so se polastili Turki, ki so mu vtisnili tudi v mnogočem svoj pečat, zanesli vanj svoje slabosti in svoje navade, morda tudi pomanjkanje smisla za pravo moralo, ki se javlja pogosto v našem javnem življenju. Kaj je to, če obišče beograjski župan jedno od onih oseb, ki so osumljene sodelovanja pri umoru v Narodni skupščini? Jasen je tedaj smisel našega boja, nejasno pa je in žalostno, zakaj se postavlja dr. Korošec kot sin zapadnjaškega slovenskega naroda na ono fronto, ki nima s Slovenci po svojem bistvu in po svojih političnih metodah ničesar skupnega. Razumljivo je to le tako, da leži pravo vodstvo njegove stranke izven slovenskega naroda. Mislilo se je, da bo prinesla škofovska konferenca v Zagrebu sklep, da se postavi vsa hrvatska duhovščina na stran naroda, zlasti ker hrvatski narod zelo dobro pojmi, kaj je vera in kaj je politika, da odloča svečenstvo v cerkvi, v politiki pa cel narod, katerega edinega je treba razumeti in poslušati, ako se hoče imeti dobro in koristno politiko. Govornik se obrača na to posebej do Slovencev in pravi, da je bilo skoro 10 let gotovo v Sloveniji edino in največ pravega, iskrenega jugoslovanskega čustvovanja, ker so Slovenci verjeli v razvoj države na tej miselnosti. Ali došlo je do globokega razočaranja tudi tu, došlo je do prepričanja, da ne zadošča ranopopravnost na papirju, temveč da ni ranopopravnosti Slovencev brez ranopopravnosti Slovenije, ranopopravnosti Hrvatov brez ranopopravnosti Hrvatske in tako naprej. Za to ranopopravnost smo začeli ta težki in nenaki boj. V Beogradu nam groze z ostrimi odredbami; ali pa še more biti kaj ostrejšega kakor je bil 20. junij? Višja pa in močnejša ko vse nasilje je volja narodova. Duh, ki vlada pri nas, je duh narodne edinosti in ranopopravnosti Srbov, Hrvatov in Slovencev, volja naša pa je, da vzdržimo v borbi tako dolgo, da iz vodilnih beograjskih krogov zgine duh needinosti in neenakopravnosti. Zato trdno zaupamo v svojo zmago. Med svojim govorom se je poslužil dr. Maček cele vrste primerov in zelo ostrih, danes že ponarejenih obsodb, ki so našle viharen odmev med zborovalci.

Govor poslanca Svetozarja Pribičevića.

Svetozar Pribičević je uvodoma konstatiral, da si je treba tu v Sloveniji predvsem zapomniti to, da je dr. Korošec glavni krivec za to, da se sedaj še borimo proti centralizmu, katerega bi že ne bilo več, ako bi mu dr. Korošec v odločilnem momentu že po zimi in junija meseca ne priskočil na

pomoč. Ako bi po leti klerikalci z namu vred zapustili Beograd, bi bili centralisti že prisiljeni zapustiti svoje pozicije. Tako pa nosimo vse posledice centralizma naprej, cela Jugoslavija je v gospodarskih težkočah, narod je v siromaštvu in pošast gladu se že zopet pojavlja v južnih pokrajinah. To si je treba pri presoji političnega položaja držati posebej pred očmi. Na to se je pa Pribičević v daljših izvajanjih bavil z govoroma Ljube Davidovića in Voje Marinkovića na seji poslancev in vodstva davidovičevih demokratov v Beogradu. Pri tem je omenjal, da je bila glavna ovira za ujedinjenje obeh demokratskih kril lansko jesen, ker so želeli davidovičevci pred vsem osiguranje beograjske hegemonije. Tega pa že z ozirom na stvarne potrebe prečanskih krajev ni bilo mogoče dovoliti. Tudi še pozneje, februarja meseca, ko je šlo za ustvaritev demokratskega bloka, obstoječega iz Davidovičevih demokratov, SDS, HSS in srbskih zemljoradnikov, so imeli Davidovičevci iste pomisleke, zlasti pa, da bi ta blok ne dobil vlade, kljub temu, da bi stala za njim večina vsega naroda v državi s svojimi prosto voljenimi poslanci. Temu se ne bi mogel nikdo upirati in bi to tudi svobodne volitve potrdile. Davidovičevci nikakor ne morejo ali pravzaprav nočejo razumeti, da smo mi siti fraz in da hočemo videti tudi dejanja. Na Jugoslovansko, kakor ga pojmi srbijski demokrati, ki nam nosi samo lepe besede, živizgamo. Raje kakor da bi nam dali svobodne volitve, groze z amputacijo. Ampak mi nočemo s svojega doma, iz te države, ki je tudi naša. Kdor predlaga amputacijo, se ga mera kot veleizdajalca zapreti. Kar se tiče Voje Marinkovića, ki je eden od glavnih krivcev za sedanjí režim, so rezultati njegove zunanje politične politike več ko žalostni: vse okrog nas beži v Rim: Madžari, Grki, Albanci s svojim kraljem Zogujem, najmlajšim

evropskim veličanstvom, vsepovsod Rim. Kake so posledice nettunskih konvencij, je znano. Pribičević konstatira, kako žalostno so propadla pogajanja za najetje zunanje posojila v Londonu in da Kmetko-demokratska koalicija nikakor ne dopušča zastave našega vžigaličnega monopola švedskemu trustu za najetje posojila, za katerega ne more vedeti, ako se bo dobro uporabilo. S svojo slabo gospodarsko politiko je vlada najboljši agitator proti sami sebi. Konečno apelira Pribičević na zborovalce, da se trdno drže ustvarjajoče se napredne fronte v Sloveniji.

Zaključek zborovanja.

V zaključnem govoru je predsednik shoda dr. Kalan predlagal resolucijo, v kateri shod izreklo zahvalo in zaupanje vodstvu Kmetko-demokratske koalicije ter odločno protestira proti najetju vžigaličnega posojila. Pri glasovanju je bila resolucija sprejeta soglasno. Nato je predsednik izrekel prisrčno zahvalo govornikom in zborovalcem ter je shod zaključil.

Domače vesti.

d Klerikalna blamaža. »Slovenskega naroda na shodu ne bo...« Te visokoleteče besede je zapisal neki klerikalni politični slamorezec še v včerajšnjem »Slovincu« kljub vsem našim dobrohotnim svarilom, naj se naši črni ali počrnjeni bratje ne blamirajo z grožnjami in praznimi prerokovanji. Kajti došlo je na tisoče volilcev na shod, ki že precej dolgo mislijo, da so pripadniki slovenskega naroda, četudi se jim ne dopade politika »največjega Slovence«. Zares kolosalna je tudi trditve včerajšnjega »Slovenca«, da sta gg. dr. Maček in Svetozar Pribičević politika »manj kvalificirane sorte«. Zares, kje sta pa, če bi poleg njih nastopili celjski klerikalni politikarji! Naši domačini, ki te žalostne junake dobro poznajo, bodo gotovo uživali ob tej primerici.

d Še nekaj drobiža k včerajšnjemu shodu. Zanimanje za shod po doželi. Kako veliko zanimanje za shod je bilo po deželi, kaže na pr. to, da se ga je udeležilo 8 kmetov visoko s hribov nad Šmartnem ob Dreti. Ljudje so došli tudi s hribov okrog Celja kljub grozečemu dežju, ki nam pa je čez dan vendar prizanesel in se je vtil še le zvečer. — Električna je ugasnila zvečer ob tri četrt na 6. uro, ob času tedaj, ko se ljudje po shodu še niso razšli. Na cestah in po lokalih je zavladala egiptovska tema. Ali je bila to slaba šala ali pa je res bila vzrok nezgoda na vodu? — V odje

Moderne
čevlje v vseh novomodnih barvah in svetovnoznanih tu in iz tujih modnih trgovin. Varni kupite najugodnejše samo v veletrgovini

R. Stermecki, Celje.

Damski z eno spono, beige 135 Din, črni ševret 115 Din, lak 180 Din, promenadni z nizko peto, ševret v barvah 117 Din, isti boksi 153 Din, isti lak 198 Din, krasni salonski čevlji iz finega ševro v modnih barvah 237, 250 do 280 Din, fini kombinirani 290 do 315 Din. Ravno tako je vedno veljanska izbira v čevljih in polčevljih za gospode v bolki in ševro v ceni 170 do 360 Din, kakor tudi raznih sportnih čevljev, opank in sandal. — Oglejte si izložbo in ogromno zalogo. Nakup neprisljen.

Oče Kondelik in ženin Vejvara

Češki spisal Ignát Herrmann.

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

»E, saj sem hotel biti«, je odgovoril mojster, kakor bi se sam nase jezil, »ampak ko sem že plačal, je prišel gospod svetnik Holarek — in nolenc volenc sem si moral naročiti še polovico...«

»No, no«, je rekla mirneje gospa Kondelikova, »saj te prej tudi nisem pričakovala. Še vedno se mi zdi tako samotno, kakor bi bili sami prazniki — mislila sem, da se nekoliko zadržite pri vinu.«

Drugičrat bi bila gospa Kondelikova nekoliko ostreje pokarala svojega soproga, da pusti, da se obed posuši, vendar ni bila nikdar podobna kaki domači Ksantipi. Ampak danes — danes ni hotela na noben način pokazati izbornega razpoloženja, v katero se je »oče« polagoma vračal vsled nedeljske južine v vinarni.

Hitro je obrisala ob kuhinjski predpasnik debele roke in je vljudno pomagala soprogu iz zimske suknje, v kateri je bil kakor nabasan.

V jedilni sobi je v tem trenutku potihnilo ropotanje kuhinjske opravne in cingljanje krožnikov, in v kuhinjo je pritekla gospodična Pepica, ljubezniva hčerka gospoda Kondelika in

njegove žene.

Prikupljivo je prijela očetovo roko, poljubila jo je in je ljubko rekla:

»Ampak ravno o pravem času si prišel, oče, nič se ni pokazilo.«

Med tem se je oče Kondelik iznebil z globokim vzdihom mrzlega, rezkega zraka, s katerim je bil zunaj kakor napojen, sesal z nosnicami dišečo kuhinjsko soparo in je pogledal obližje no na ognjišče.

»Mmm — hm«, je rekel počasi in je zopet vdihaval s polnimi pljuči mikajoči duh, »kaj pa ste to —«

In je pristopil k štedilniku, kakor bi hotel pogledati v lonce in kozice.

»Nič, nič pod pokrovce!« mu je branila v šali gospa Kondelikova, obrnila soproga in ga potiskala z obema rokama od zadaj v sobo. »Tu ne smeš! Sedi in boš videl!«

Prizadeval si je sicer mojster Kondelik s svojim izvežbanim nosom, da bi spoznal, kaj ga čaka, vendar je uganil le deloma. Ah, juha z jetrnimi cmoki — v katero je bil tako zaljubljen, to je uganil. Z nobeno drugo stvarjo se mu ni »mamica« toliko prikupila, kakor ravno s tem izdelkom njene kuhinjske umetnosti. Jetrni cmoki z di-

šečim vonjem zrezanega česna, dosti teh cmokov v zlatorumeni juhi, parfimirani z žefranovimi peresci — ah, to ni bila samo jed, to je bil vznosen, nežno razdražljivi užitek v redkih trenutkih. To ni bila samo juha, to je bil koncert, pesem, to je bila idila v okvirju nedeljskega počitka.

In mojster Kondelik je slekkel hitro drugo suknjo, zvelkel manšete, obrisal si je dodobrega nos in je že sedel v naslonjaču, obličja sicer skoro starodavnega, vendar neskončno dobrodušnega, vtaknil si je pod vrat ogel belega prtčka, prestavljal je kakor igrajoči se otrok krožnik iz desne strani na levo in zopet na desno in je zaklical v kuhinjo:

»No, tak, dekleta, sem s tem! Jaz imam vedno po tej stekleničici melniškega (vina) prav pošten apetit.«

»Po stekleničici, po stekleničici«, je hudomušno ponavljala gospa Kondelikova v kuhinji. »Meni se zdi, da je bilo nekaj več, ti pokora! Že bežimo.«

Ravno v tem trenutku je privihrala Katica kakor burja z žičastim koškom, v katerem so stale tri steklenice plzenskega piva s penastimi kapljicami kakor iz smetane. Gospod Kondelik jo je zagledal pri odprtih vratih in si je sladkosnedno obližnil z jezikom usta. Steklenica plzenskega piva po rdečem vinu — nič ni na svetu boljšega! Naj reče kdor hoče in kaj hoče: pusti pivo po vinu! — To je star in

neumen pregovor! Je še iz tistih časov, ko ni bilo niti duha ne sluha po plzenskem pivu.

Juha! Gospod Kondelik je jedel s takim navdušenjem, da so mu prišle na čelu gorke kapljice potu. Po juhi govejji zrezek, taki »hlebčki«, kakor jih je imenoval gospod Kondelik, prhek »cvetlični rep« s hrenom, z jurčki v jesihu — in po mesu — Aah! Sedaj se je pokazalo. Španske ptičice! Telečji zrezki — iz najlepšega kosa kite — umno stolčeni in »našpikani« — potreseni s sardelovo in zemljivo navdevko, napravljeni temnočnožnato, kakor zlati!

In ko je po španskih ptičicah prinesla blažena gospodinja za priboljšek tanek, maslen kolač, ki se v ustih kar raztopi, se mojster Kondelik ni mogel več zdržati in je zagrozil ženi. Medtem ko je sladkosnedno mlaskal umetno pripravljene izdelke svoje soproge, je govoril s polnimi usti:

»Mamica, mamica! Ti si danes pripravila to, kakor prvo nedeljo po svatbi. Kaj pa je, da si tako dobro razpoložena?«

Mojster Kondelik je rekel to kar tja vendar, ne da bi mu prišlo kaj gotovega na misel, toda vendar je v tem nekaj tičalo. Ni zastoj pripravila danes gospa Kondelikova tako skrbno obed, ni zastoj izbrala v svojem kuhinjskem repertoarju slaščic, mojstru najljubših. Imela je res še nekaj v

Oglejte si ob pol 7. zvečer

Pogreb Stjepana Radića

v Mestnem kinu

KDK koalicije, zagrebški akademiki in veliko zunanjih obiskovalcev shoda je odšlo že s prvimi večernimi vlaki. — Nobenega incidenta ni bilo celi dan niti na shodu niti po shodu, dasi so se hoteli nekateri klerikalni »Watschenbaröni« naravnost žrtvovati za dobro stvar in so postopali celi dan okrog »Celjskega doma«. Pa jim ti preklicani liberalci le niso hoteli dobro storiti! Dva vagona orožnikov, ki jih je glavništvo koncentriralo v Celju in namestilo v Mestno hranilnico (!), sta došla zastonj, če ne štejeemo sem oviranje dijaških manifestacij po mestu, kar bi si gospodje tudi še lahko prihranili. Med akademiki, in ne med kaplani, rastejo naši branitelji domovine!

d *Kako se to lepo čita!* Današnji listi poročajo, da se je vršila v Beogradu večeraj plenarna seja glavnega odbora Obrtne banke kraljevine SHS. V debati se je tudi »povdarjala potreba za snovanje novih podružnic, med drugim tudi v Ljubljani...« Kaj se to pravi, kaže dejstvo, da je ta državni obrtniški kreditni zavod razposodil doslej v Srbiji 49 milijonov dinarjev, v Sloveniji pa 250.000. Toda klerikalcem in njihovem »največjemu Slovincu« ni prav, če protestiramo proti takemu postopanju!

d *Predavanje o radiofoniji* se vrši danes 29. t. m. ob 20. uri na deški meščanski šoli pod okriljem Ljudske univerze. Govoril bo g. L. Fajgel, šef tehn. telef. sekcije v Celju. Po predavanju je vpisovanje v radio-tečaj. Vstop dovoljen tudi nečlanom.

d *Mestna knjižnica v Celju* je izposodila v mesecu oktobru 720 članom 1390 knjig.

d *Hmeljske cene v Žatcu na Češkem* so znašale pretekli teden za tranzitni jugoslovanski hmelj povprečno od 26 do 31 dinarjev za kg.

d *Podtaknjen ogenj*. V nocojšnji noči je bil podtaknjen ogenj v podprtiličju »Celjskega doma«, kjer se nahaja skladišče moké g. Gaberca. Lastnik skladišča je še zvečer ob pol 8. uri bil v lokalu in ni zapazil ničesar sumljivega. Ko je zjutraj prišel v skladišče, je začutil vonj po dimu. V drugem delu skladišča je bila pri oknu na Razlagovo ulico udrta za palec debela žična šipa, skozi katero je nekdo zanetil na oknu ležeče prazne vreče. Zgorelo je 46 vreč; lesena vrata, ki so bila prislonsjena na okno, so bila obžgana. Le sreča je, da ni bilo nobenega prepaha, ker bi bilo sicer uničeno celo skladišče, v katerem se je nahajala velika množina moke. Škoda bi bila zelo velika. Da se je to zgodilo ravno prvo noč po shodu KDK, je vsekakor zanimivo.

d *Mestno gledališče v Celju*. V petek, dne 2. novembra se vrši druga predstava Narodnega gledališča v Mariboru dramo »Therese Raquin«. Vsebinsko priobčimo v sredo. Predprodaja vstopnic pri Goričar in Leskovšek v Celju.

glavi. Pokazalo se je to po dokončanem obedu, ko je odnesla Pepica prazne krožnike in sklede z ostalim orodjem, ko je pobrisala vse drobtine in ko je gospa Kondelikova postavila pred soproga lonček močne črne kave za priboljšek.

Zakaj skupno s tem lončkom je podtaknila »očetu« podolgasto kuverto z napisom:

»Blagorodna gospa Kondelikova in gospodična, v Pragi, Ječna ulica, številka...«

»Kaj pa je to?« je vprašal mojster začuden.

»Poglej, stari!« je odgovorila gospa Kondelikova, »večeraj je to prišlo po pošti, pozabila sem ti pokazati...«

In skrbna mamica Pepičina si je prizadevala položiti v glas kar največ milobe in dobrodušnosti in obenem tudi malomarnosti, kakor da bi jo vsa stvar prav nič ne brigala. Vendar ko je rekla, da je večeraj pozabila, je povedala neresnico — ampak povedala jo je v najboljšem smislu. Nalašč je pustila stvar na današnji dan, na nedeljo. V delavnik se ni moglo vselej z mojstrom gladko govoriti. V nedeljo pa ji ni mogel uteči, ni imel izgovorov, da mora iti kam na delo; ni nosil novih vzorcev za slikanje; ni mu bilo treba kupovati barv, ni mu bilo treba iti nadzirat delavcev. In pustila je tudi stvar na današnji dan, da bi si pridobila z dobrim obedom »starega« na svojo stran. Bil je to njen naraven del

ES

Naša senzacija prihodnjega tedna

168

črno ali sivo v vseh
modernih barvah
in laku.

HUMANIK

Celje, Aleksandrova c. 1.
Maribor, Gosposka ulica 18.
Ptuj, Slovenski trg, „Petovia“

d *Zadnja »Nova Doba«* je radi svoje slavnostne opreme in dobre vsebine splošno ugajala, kar kaže tudi to, da smo je na dan zborovanja prodali v kolportazi okrog 1.200 števil. Došlo je tudi precej novih naročnikov. Tudi tokrat se je pokazalo, kolike vrednosti je za naše gibanje krajevno glasilo, vsled česar je treba »Novo Dobo« širiti, priporočati in ji pridobivati dopisnikov ter inserentov. Lepo opravilo in vsebino »Nove Dobe« ob priliki shoda pohvalno omenjajo tudi zagrebški listi.

d *Proslava desetletnice obstoja Čehoslovaške in desetletnice našega osvobojenja*. Čehoslovaška liga in Celjski Sokol sta priredila v soboto zvečer v Celjskem domu v proslavo desetletnice obstoja Čehoslovaške republike in našega osvobojenja predavanje, ki je bilo prav dobro obiskano. Proslave so se udeležili predstavniki raznih oblasti, med njimi za vojaško oblast poveljnik polka polkovnik Kostić, za

srezko glavništvo vladni tajnik Forcesin in za mestno občino župan dr. Goričan. Udeležba s strani Sokola je bila zelo velika. Prireditelj je vodil »Sokolov« prosvetar dr. Mejak. Predaval je znani celjski zgodovinar g. profesor Janko Orožen o borbi Čehoslovakov za osvobojenje. Predavanje je bilo podano strokovnjsko, sicer v kratkih obrisih, a vendar izčrpno. Bila je to le skromna spominska prireditelj na velike dni pred desetletjem. V večjem obsegu se bo priredila proslava na dan ujedinjenja dne 1. decembra.

d *Celjsko godbeno društvo* je imelo v soboto 27. t. m. v prostorih Celjskega pevskega društva v Narodnem domu svoj redni letni občni zbor z dobrim obiskom. Predsednik društva g. notar Burger je v otvoritvenem nagovoru očrtal delovanje društva v preteklem letu. Apeliral je na vso slovensko celjsko javnost, da podpira to važno in potrebno kulturno društvo. Taj-

niško in blagajniško poročilo je bilo z odobravanjem sprejeto. Zadnje izkazuje lep denarni promet in porast. Orkester se je vzdrževal popolnoma sam. Pri volitvah je bil izvoljen iz vrst gg. članov sledeči odbor: za predsednika notar Burger, za podpredsednika magistratni tajnik Krušič, za tajnika Adolf Bervar, za blagajnika Konrad Fink, za odbornike pa Petrak, Stante, Sancin, Kubišta, Friškovič in Lenardon. Pri slučajnostih se je izrekla želja, da bi se društvo podprlo od strani mestne občine in drugih faktorjev s tem, da bi se omogočilo novim godbenikom dobiti v Celju primerne službe. Članarina se je zvišala na letno 20 dinarjev, ustanovnina pa na 200 Din. Dne 1. decembra 1928 priredita Celjsko pevsko društvo in Celjsko godbeno društvo velik koncert v Celjskem domu.

d *Desno nogo si je zlomila* na kletnih stopnjicah pri svojem vinogradu v Limbušu pri Mariboru gospa Mari-

domače diplomacije. Take male, nedolžne laži se lahko izpove. Saj je vse to napravila hčeri!

Mojster Kondelik je prijel kuverto, na kateri je bila prilepljena znamka za dva krajcarja, in je vzletel iz nje podolgast, trd papir z zlato obrezo, na katerem je bilo natiskano z okrašenimi črkami in s temnordečo barvo:

Stara garda zaprtega krožka mladencev »Nageljev« vabi Vaše blagorodje, kar najuljudneje na ponavljalno (podaljšano) plesno uro v Kaskovem salonu dne 15. prosinca.

Začetek ob 8. uri Domači odbor.

Mojster Kondelik je prebral, obrnil, pregledal na robu tudi dva podpisa sklicateljev, položil je povabilo na mizo in vprašal ravno tako kratko kakor prej:

»No, in kaj je s tem?«

»No, kaj je s tem, stari«, je rekla

gospa Kondelikova priliznjeno, »to je očitno; Pepico vabijo k Kasku — veš, nekaj takega kakor plesni venček...«

»No, seveda«, se je spomnil naglo gospod Kondelik, »pust je — in vrag jim je premočil glave! In kaj Pepica! Saj je že hodila k plesnim uram...«

»No, seveda je hodila, stari«, je pritrdjevala gospa ravno tako uljudno. »predlanskim je hodila, da, in lani je bila enkrat. Od onega časa nikdar več. Ne gre za to, da bi hodila zopet v kak kurz — to je posebna, ponavljalna ura...«

»Ali je že pozabila plesati, da bi morala ponavljati?«

»I no, stari, razume se, da ni vsega docela pozabila — zanesi se, da sem pazila, da ji je to oče Kaska dobro vbil — ampak vaja, stari, vaja je nezogibna stvar. Že dve leti ni hodila k plesnim vajam — lani je to samo po-

vohala — doma pa se ne more na pamet naučiti kakor poštevanko — in ko bi se v plesanju malo ne izvežbala, ne vem, kako bi mogla iti z njo na kak velik ples...«

Mojster Kondelik je nehal mešati kavo, pogledal je ženo in je rekel kakor v največjem začudenju:

»Ti hočeš iti na velik ples, Beti?«

Obličje gospe Kondelikove se je malo zmrščilo.

»Ne, stari, jaz nočem iti na noben ples, veš, jaz sem se za svojo osebo že naplesala. Ampak ne pozabi, da imamo hčer, da je stara osemnajst let, da je ne damo v okvir, da ne bo večno doma in da mora zahajati malo v družbo, kjer se nauči olike. In nikar ne pozabi, stari, da si sam obljubil Pepici, da pojde letos na kostumno burko v Meščansko besedo.* In zdaj si predstavi deklico, ki je prišla iz vaje, da bi kar naenkrat padla skozi odprta vrata v Besedo! Odkar živiš, še nisi bil dekle, stari, ti si ne moreš predstavljati, kaj je vse to! Tam so sami doktorji, profesorji, sami inženirji, trgovci, magistratni uradniki — tako dekle je med njimi kakor prodana. In ravno zato mislim, da je ponavljalna ura kakor iz nebes poslana, da bi se Pepica malo pripravila...«

* Meščanska beseda je čitalnica v Pragi, kjer se prirejajo veliki plesi, igre itd.

za smoking
in promenadne obleke,
črne suknje
in sportne plašče

dobite najceneje in v najnovejših vzorcih v novi manufakturni modni in trgovini

Franc Kolbezen, Celje, Prešernova ul. 3

V Kebersih

se imenuje občutek, ko smo srečni.
Tako veseli smo lahko tudi tisti dan, ko se pere perilo, ako se spomnimo 7 prednosti, katere ima

Schicht
Terpentin-
Milo s svojimi prednostmi

ja Stanjkova, soproga odvetnika gosp. dr. Marka Stanjka v Ljutomeru. Ponesrečeno gospo so odpeljali v ormoško bolnišnico.

d *Dravski most v Dravogradu* so sedaj do malega temeljito popravili, tako da predvidoma ne bo treba več let nobenih reparatur.

d *Iz Laškega*. V naše državljanstvo je sprejet čevljarski pomočnik Filip Krovič. — Dela pri vodovodu se zelo marljivo nadaljujejo; upati je, da bodo tekom meseca novembra končana.

d *Železniška nesreča*. Pri Sremski Mitrovici je pozabil nek železniški čuvaj spustiti pred prihodom brzovlaka zapornice. Med tem je privozil brzovlak in razbil v istem momentu čez progo vozeč kmečki voz, na katerem sta sedela 19-letni kmečki fant Peter Hajnrih in njegova zaročenka Izabela Lenardova. Lenardova je bila takoj mrtva.

d *Velik vlom*. Pri Sv. Barbari v Halozah so neznan tatovi vdrli v podružnico trgovca g. Stumbergerja in odnesli za okroglo 100.000 Din blaga in denarja. Po Halozah se vobče zadnji čas množijo vlomi, katere prejkotne izvršuje cela, dobro organizirana družba.

d *Prvi opomin na Božič* . . . Mestni magistrat že razglašča, da se mora do prinesiti za prodajo oziroma prekupovanje božičnih drevesc predpisano potrdilo o izvoru, katerega izstavi županstvo one občine, v kateri so bila drevesca posekana. Drevesca, ki se bodo pripeljala na trg brez tega potrdila, bodo zaplenjena in prodajalec kaznovani.

d *Ljudsko šolstvo v Zagrebu*. Mesto Zagreb ima 23 ljudskih šol s 194 razredi in 8.301 otrokom. Učiteljev je 215, med njimi 62 moških, 129 žensk in 24 katehetov. Med šolarji je 4.276 fantov in 4.025 deklic.

d *Neverjetni rezultati lelošnje trgovine*. Po poročilu nekega ljubljanskega lista je bojda dosegla Štajerska hranilnica pri trgovatvi v svojih haloških vinogradih povprečno 25—34 stopinj, pri renskem rizlingu 34 in pri traminu 26—30 stopinj, sladkobe torej, kakor je že ni bilo več desetletij . . . Ali so ljudje navzlic vsem slabim časom humoristi, kaj?

d *Gospodinje* — prepričajte se o izborni kvaliteti pražene kave — fino aromatičnih mešanice tvrdke A. Fazarinc, Celje. Lastna, najmoderneje urejena pražarna. 37

d *Samo predsodek je*, če kdo misli, da iz rži ni kave. V tisočerihih rodbinah uživajo Žiko brez primesi zrnate kave v popolno zadovoljnost. Seveda je pa treba pri nakupu paziti izrecno na ime »Žika«, ki je zakonito zavarovano.

Brivnica „ZORA“

Celje, Prešernova ul. 8

se priporoča. Britje in striženje prvovrstno. Zaradi skrajšanega delavnega časa sem ceno splošno znižal za polovico. Dijaki plačajo za striženje 3 Din, za britje samo 1.50 Din. Sprejemam v brušenje tudi britve.

Matiija Sutovčan.

Izjava.

Podpisani izjavljam, da nisem plačnik za dolgove svojega sina Franca.

IVAN GLINŠEK, posestnik
Zg. Hudinja.

Zastopniki!

Podamo Vam naslednje pismo: Z našim zastopstvom zamorete v par urah dela dnevno zaslužiti 200 Din. Nikak riziko, nikaka kavcija. Zumbulič, Ljubljana, Aleksandrova cesta.

Na hrano

in stanovanje se sprejmeta dva boljša gospoda ali gospodični. Naslov v upr.

LOKAL

3-3

primeren za vsako trgovino, v Gosposki ulici 28, se takoj odda.

Več se izve pri Gorenjaku, istotam.

Snežne čevlje in galoše

popravlja strokovnjaško edino

R. PERDAN, mehanična delavnica

Celje, Matija Gubčeva ulica. 3 3

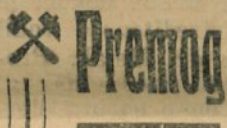

Suhe gobe

plačuje najvišje M. GERŠAK & Co.

LJUBLJANA, Prečna ulica 4

(poleg mestne kopeli). Telefon 2329

iz vseh rudnikov in

najboljše vrste

dobavlja in do-

stavlja najcenejše

Franjo Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4

V bivši Praunseisovi hiši v Št. Jurju ob j. žel. se takoj poceni odda v najem,

stanovanje

obstoječe iz velike, lepe svetle sobe in kuhinje, z novim štedilnikom. Stanovanje je zelo ugodno za železničarje. Interesenti se naj oglašijo pri g. Francu Mastnaku, trgovcu v Št. Jurju ob j. žel. 2-2

Knjigarna in veletrgovina s papirjem

priporoča:

Blasnikove in družinske pratike. — Reklamne koledarje za novo leto z natisom firme. — Božične okraske in jaslice. — Božične in novoletne dopisnice. — Kreppapir, svileni in barvani papir kakor tudi vse druge šolske in pisarniške potrebščine, ki se dobivajo v največji izbiri in po najnižjih cenah.

o o o o

G
R
I
Č
A
R
&
L
E
S
K
O
V
Š
E
K

C
E
L
J
E

Ceneno češko perje

1 kg sivega opuljenega perja 70 Din, napol belo 90 Din, belo 100 Din, boljše 125 in 150 Din, mehko kot puh 200 in 225 Din, boljše vrsta 275 Din. Pošiljatve carine prosto, proti povzetju od 300 Din naprej poštnine prosto.

Vzorec zastoj. Blago se tudi zamenja in neugajajoče vzame nazaj. — Naročila samo na **BENEDIKT SACHSEL, LOBEZ ŠT. 20 pri Plznu (Čehoslovaška)**. Poštne pošiljke rabijo iz Čehoslovaške v Jugoslavijo približno 10 dni.

Novosti

za damske plašče, kostume, obleke itd. ter največjo izbiro volnenih damskih nogavic nudi po najnižjih cenah • manufakturna in modna trgovina **Miloš Pšeničnik, Celje**

Gramofoni in plošče

iz tovarne Edison Bell-Penkala Ltd. kakor tudi plošče »His Master's Voice« in »Columbia« katere vodi imenovana tovarna na zalogi, se dobijo proti gotovini in po zelo ugodnih obrokkih pri

Goričar & Leskovšek, Celje

knjigarna in veletrgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi predmeti.

Delaj, nabiraj in hrani, varčevati se ne brani!

Popolnoma varno naložite denarne prihranke pri stavbeni in kreditni zadrugi z omeji. zavezo v Gaberju pri Celju

Varčuj v mladosti, da stradal ne boš v starosti!

LASTNI DOM

Obreštuje hranilne vloge po 6 1/2 %

Večje staine vloge po dogovoru najugodnejše. Jamstvo za vloge usd 2.000.000 Din.

Marljivost, treznost in varčnost so predpogoj pravnosti!

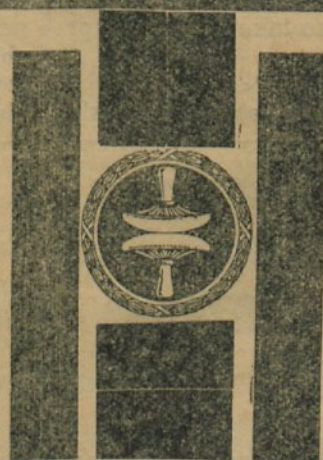
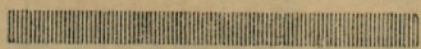
Pri naložbi zneska do 50 Din se dobi nabiralnik na dom.

Iz malega raste veliko!

Pisarna v Celju Prešernova ulica 6.

Moderne tiskovine

vseh vrst: knjige, lepake, letake, pisemske glave, kuverte, vabila i. dr. Vam nudi v okusni izvedbi in po zmerni ceni

Zvezna tiskarna v Celju

Lastna knjigoveznica

Izvršuje vsa v njeno stroko spadajoča dela. Ljudske knjižnice imajo pri vezavi popust.